

det virkelige Udbytte, vi kunne faae af et saadant Udvalg. Det ærede Medlem for Stege er altsaa ikke blevet færdigt med sine Studier af Veiledningen, veed altsaa overhovedet ikke, i hvilken Grad der kunde trænges til en saadan Undersøgelse, som vi her have nævnt; derimod mener han, at denne Undersøgelse ere han og hans Nærmeste i det militære Lønningssubvalg skikede til at udføre. Jeg skal paa ingen Maade sige Noget til Forkleinelse af de ærede Medlemmers Mening om, hvad de formaa i den Henseende. Jeg vilde kun ønske, at der ogsaa var andre Kræfter end dem, der have været delagtige i Lovens Tilblivelse, tilstede ved Overveelsen, men de ærede Medlemmer ville helst selv beholde Overveelsen af deres egne Love. Deri ligger altsaa Forskjellen efter det ærede Medlems sidste Forklaring af hans Vndringsforslag. Han vilde da lægge ogsaa vor Beslutning ind i sit Vndringsforslag. Hvad angaar det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3de Valgfreds (Dinesen), sagde han, at Veiledningen som ikke os ved. Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgfreds (Nimsted) var dog saa venlig at sige, at det er ganske rigtigt, det er konstitutionelt tilfældigt, at man tager et saadant administrativt Aktstykke og fra Folkethingets Side undersøger det. Men det ærede Medlem fra Frederiksborg stod paa et langt høiere Standpunkt. Denne Veiledning kom ikke os ved, det kom ikke os ved, hvad der af den høitærede Krigsminister her paa vore Pladser er blevet os meddelt om den Maade, hvorpaa han administrerer Hærsvesenet; det kommer ikke os ved, hvilke de Hovedregler ere, hvorefter han i sin Forstaaelse af Hærløvgivningen udfører den, sagde det ærede Medlem for Frederiksborg. Derimod mente han, det kom os som Thing ved, at den høitærede Minister mulig i Gjennemførelsen af sin Hærlov ikke har tilfredsstillet det ærede Medlems Ønsker i den ene eller anden Retning. Det vil jeg ærlig talt sige, at det kommer ikke mig ved. (Modsigelse af Dinesen.) Det ærede Medlem sagde, at den høitærede Minister mulig ikke har truffet vore Ønsker i den ene eller anden Retning ved Hærlovens Gjennemførelse. (Dinesen: Jeg talte ikke om mine Ønsker.) Ja, „vore Ønsker“ indbefatte ogsaa det ærede Medlems. Paa hvor Manges Vegne han talte, veed jeg ikke, men jeg er sikker paa, at „vore Ønsker“ i det ærede Medlems Mund ere hans Ønsker. Altsaa, jeg gaar ikke videre, end jeg har Ret til. Det er en Sag, som ikke interesserer mig stort, om den høitærede Minister ikke har truffet det ærede Medlems Ønsker med Hensyn til et eller andet Punkt. Derimod vil jeg indrømme det ærede Medlem, at jeg gjerne vil tro, at det var fort, hvad jeg talte angaaende Krigsministeren. Naar jeg sagde, at Krigsministeren egentlig her stod med Palmerne i Hænderne ligeoverfor Lovens formelle Behandling og reelle An-

vendelse ligeoverfor det ærede Medlem, saa kan jeg godt forstaa, at det er en Tale, som løber rundt for det ærede Medlem og bliver fort for ham, thi det var ikke saaledes tænkt af det ærede Medlem. Hvad angaar Afstemningen, tilraader jeg at stemme mod Vndringsforslaget; skulde det alligevel blive vedtaget og foreligge som selvstændigt Forslag til Thingets Beslutning, agter jeg at stemme derfor.

N. P. Jensen: Det er ikke første Gang, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) har udtalt, at Tillægsloven af 25de Juli 1880 var for ham selvstændig uforstaaelig, men naar det ærede Medlem først nu har gjort den Opdagelse, at den høitærede Minister forstaa Loven, vil jeg tillade mig at bringe i Erindring, at, da det ærede Medlem ved Tillægslovens 2den Behandling fremsatte en Række Vndringsforslag, sigtende til at faae den og Loven af 6te Juli 1867 omformet til en Lov, svarede den høitærede Krigsminister — det findes i Tidenden Sp. 7683. — følgende: „Med Hensyn til de Vndringer, der ere stillede af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg), skal jeg kun bemærke, at det ganske sikkert vilde give Anledning til nogen Lettelse for Administrationen, saafremt Hærløven kunde faae en saadan Form, som han ved sine Vndringer har tilfattet at give den, men jeg maa dog ogsaa paa den anden Side bemærke, at det ingen stor Ulempe vil være for Administrationen at skulle benytte ved Siden af den ældre Hærløve et Tillæg af den Form, som Forslagsstillerne have søgt at give det. Det er Alt, hvad jeg har at bemærke, og jeg maa overlade til det høie Thing selv at vælge den Form for Loven, som maatte synes Thinget at være den rette“. Jeg tillader mig heraf at uddrage den Slutning, at Krigsministeren allerede ved 2den Behandling af Tillægsloven forstod Lovens saaledes, at for saa vidt var en Veiledning ikke nogen Nødvendighed. Naar det ærede Medlem i sit første Foredrag henviste til, at en Veiledning behøvedes af Hensyn til den Betydning, som Loven har for Befolkningen, saa skjønner jeg ikke, at der i Tillægsloven findes nogen Mangel i Henseende til det, som Befolkningen kan ønske at vide. Enhver vil deri finde fuldstændig Dplysning om Hærens Størrelse og Sammensætning. Enhver vil deri finde fuldstændig Dplysning om de Pligter, som paahvile ham med Hensyn til Indkaldelsestid osv., og naar der end er supplerende Dplysninger med Hensyn til Vernepligten, som maa søges i Vernepligtsloven, saa er dette jo ingen Mangel ved Tillægsloven; thi derom skal den jo ikke give Bestemmelser. Endvidere vil Enhver i Tillægsloven finde Dplysning om den Udgang, som der er for ham til at blive Befalingsmand. Forfaavidt som det ærede Medlem udtalte, at en Veiledning vilde have stor Betydning for Hæren,